

საქართველოს კანონი

„საქართველოს ზღვისა და მდინარეთა ნაპირების რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის შესახებ

მუხლი 1. „საქართველოს ზღვისა და მდინარეთა ნაპირების რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონში (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №40, 15.11. 2000, მუხ.) შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილებები:

1. „საქართველოს ზღვისა და მდინარეთა ნაპირების რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის სათაური ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„საქართველოს ზღვის, წყალსატევებისა და მდინარეთა ნაპირების რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის შესახებ“

2. პირველი მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 1. კანონის მოქმედების სფერო

ეს კანონი ადგენს საქართველოს ზღვის, მდინარეთა და წყალსატევების სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის კომპლექსური და რაციონალური გამოყენების სამართლებრივ სტატუსს და უზრუნველყოფს სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მდგრადობას; აწესრიგებს სამართლებრივ ურთიერთობებს ამ სფეროში მონაწილე სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოებს, ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს შორის; აწესებს სახელმწიფო კონტროლისა და პასუხისმგებლობის ფორმებს სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში ეროზიული და აბრაზიული პროცესების გამომწვევ საქმიანობაზე.“

3. მე-2 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 2. ტერმინთა განმარტება

ამ კანონში გამოყენებულ ტერმინებს აქვთ შემდეგი მნიშვნელობა:

ა) სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის გენერალური სქემა – დოკუმენტი, რომელიც ადგენს მკაცრი და მუდმივი მეთვალყურეობის ზოლების საზღვრებს, სანაპირო ზონის სივრცით-ტერიტორიული განვითარების რეგლამენტსა და განსაზღვრავს პრევენციულ ნაპირდაცვით ღონისძიებებს.

ბ) ზღვის კიდის ხაზი – წყნარი ზღვის პირობებში ხმელეთისა და წყლის გამმიჯნავი ხაზი.

გ) ზღვის სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონა – სივრცე რომელიც მოიცავს აკვატორიას 20 მ სიღრმემდე და ხმელეთის არაუმეტეს 500 მ სიგანის სანაპირო ზოლს. იგი შედგება მკაცრი ზედამხედველობისა და მუდმივი მეთვალყურეობის ზოლებისაგან.

დ) მდინარის სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონა – სივრცე, რომელიც მოიცავს მდინარის კალაპოტსა და ჭაღას. იგი შედგება მკაცრი ზედამხედველობისა და მუდმივი მეთვალყურეობის ზოლებისაგან.

ე) წყალსატევის სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონა – სივრცე, რომელიც მოიცავს წყალსატევის აკვატორიას და ხმელეთის არაუმეტეს 100 მ სიგანის სანაპირო ზოლს. იგი შედგება მკაცრი ზედამხედველობისა და მუდმივი მეთვალყურეობის ზოლებისაგან.

ვ) მდინარის ჭაღა – მდინარის ხეობის იმ ნაწილი, რომელიც იტბორება მხოლოდ წყალდიდობებისა და წყალმოვარდნების დროს;

ზ) მდინარის კალაპოტი – მდინარის ხეობის უდაბლესი ნაწილი, რომელშიც წყალი გაედინება წყალდიდობებს შორის პერიოდში;

თ) მკაცრი ზედამხედველობის ზოლი – სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის ის ნაწილი, რომელიც განიცდის ზღვის, წყალსატევებისა და მდინარეების წყლების აქტიურ ზემოქმედებას და რომლის საზღვრებშიც მიმდინარეობს ტალღების ტრანსფორმაცია, მათი ენერჯის სრული დახარჯვა, სანაპიროს მორფოლოგიის სისტემატური სახეცვლილება და ნაშალი მასალის გადაადგილება. ის მოიცავს: ზღვის ნაპირისათვის – საზღვაო აკვატორიის 20 მ-იან იზობათსა და ხმელეთზე მაქსიმალური ზვირთცემის გავრცელების არეს შორის არსებულ ზოლს; წყალსატევებისათვის – წყალსატევის მოლიან აკვატორიას და ხმელეთოვან ტერიტორიას, რომელიც მაქსიმალური ზვირთცემისას წყლით იფარება; მდინარის სანაპიროსათვის – მდინარის კალაპოტს.

ი) მუდმივი მეთვალყურეობის ზოლი – სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის ის ნაწილი, რომელიც მოთავსებულია მკაცრი ზედამხედველობის ზოლისა და სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის სახმელეთო საზღვრებს შორის.

კ) ნაპირის ეროზია – ზღვისა და წყალსატევის ნაპირების ზვირთცემითა და ღინებით გამოწვეული მექანიკური წარეცხვის პროცესი; მდინარის ნაპირისათვის – ნაპირის წყლის ნაკადით გამოწვეული მექანიკური ნგრევისა და წარეცხვის პროცესი.

ლ) ნაპირის აბრაზია – ზღვისა და წყალსატევის ძირითადი (კლდოვანი) ქანებით აგებული ნაპირის ზვირთცემითა და ღინებით გამოწვეული მექანიკური ნგრევისა და დაშლის პროცესი;

მ) პლაჟი – სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის წყალქვეშა და ხმელეთის ზოლის ის ნაწილი, რომელიც განიცდის ზვირთცემის მუდმივ ზემოქმედებას და აგებულია მუდმივად დეფორმირებადი სახვადანსხვა ფრაქციული შემადგენლობის ფხვიერი მასალით.

ნ) სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მონაცემთა ბაზა – სანაპიროს ფიზიკურ მახასიათებელთა რაოდენობრივ და თვისობრივ მაჩვენებელთა ერთობლიობა, რომელიც იძლევა მისი მდგრადობის შეფასების საშუალებას.

ო) სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მონიტორინგი – სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მდგრადობაზე მუდმივი მეთვალყურეობა, სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში ბუნებრივი და ტექნოგენური მიზეზებით გამოწვეული ცვლილებების დროული გამოვლინება და ზონის მართვის სისტემის უზრუნველყოფა;

პ) სანაპიროს მორფოდინამიკა – სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის წყალქვეშა და ხმელეთის ზედპირის რელიეფწარმომქნელი პროცესების

ჟ) ჰიდროტექნიკური ნაგებობების ზედა ბიევი – კალაპოტის ის ნაწილი, რომელიც მდინარის ნაგებობით გადაკეტივსას შეტბორილი წყლით იფარება და სადაც ხდება მყარი ნატანის დაგროვება.

რ) სამინისტრო – საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტრო.

ს) მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრი – საჯარო სამართლის იურიდიული პირი, რომლის საქმიანობაზე სახელმწიფო კონტროლს ახორციელებს საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტრო და რომელიც ემსახურება საქართველოს ზღვის წყალსატევებისა და მდინარეთა სანაპირო ზონების დაცვის ერთიანი სახელმწიფო პოლიტიკის გატარებას;

4. მე-3 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„კანონის მიზანია სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში უზრუნველყოს:

ა) მშენებლობასა და რელიეფწარმომქნელი ბუნებრივი რესურსების (ინერტული მასალა, ტორფი, კლდოვანი ქანები) მოპოვებაზე სახელმწიფო ზედამხედველობა, ბუნებრივი და ტექნოგენური პროცესების მართვა, ტერიტორიული რესურსების მდგრადი განვითარება.

ბ) ფიზიკურ და იურიდიულ პირთა საქმიანობის შესაბამისობა ნაპირდაცვითი ღონისძიებების მოთხოვნებთან.

გ) სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის საზღვრების დადგენა საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.“

5. მე-II თავი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„თავი II.
სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის რეგულირებისა და
საინჟინრო დაცვის სამართლებრივი საფუძვლები“

მუხლი 4. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის სამართლებრივი საფუძველი

სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის გამოყენებისა და მისი ბუნებრივი რესურსების დაცვისას წარმოქმნილი ურთიერთობანი რეგულირდება ამ კანონით და საქართველოს სხვა საკანონმდებლო აქტებით.

მუხლი 5. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის რეგულირებასა და საინჟინრო დაცვას დაქვემდებარებული ტერიტორიები და მათი საზღვრები

1. ზღვის, წყალსატევებისა და მდინარეთა სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონების რეგულირებასა და საინჟინრო დაცვას დაქვემდებარებული ტერიტორიების საზღვრები დგინდება ჰიდროლოგიური, ოკეანოგრაფიული, გეოლოგიური და გეომორფოლოგიური პირობებით, ზღვის კიდის ხაზის მორფოდინამიკური განვითარების გათვალისწინებით.

2. სანაპიროების საინჟინრო დაცვის ზონების საზღვრებს შეიმუშავებს „მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრი“, რომელსაც შესაბამის დაინტერესებულ უწყებებთან და ადგილობრივი თვითმმართველობის ერთეულებთან შეთანხმების შემდგომ ამტკიცებს საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრი.“

6. მე-III თავის სათაური ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„თავი III. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის სახელმწიფო მართვა“

7. მე-6 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 6. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის ტერიტორიების საკუთრებასთან დაკავშირებული ურთიერთობები

1. მკაცრი ზედამხედველობის ზოლში კერძო საკუთრებაში არსებული ტერიტორიები რჩება საკუთრებაში და მათი ჩამორთმევა დასაშვებია მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის შესაბამისად კანონით პირდაპირ განსაზღვრულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით.

2. პლაჟების გასხვისება კერძო საკუთრებაში (გარდა სახელმწიფო და საზოგადოებრივი ინტერესების არსებობის შემთხვევებისა) აკრძალულია.

8. მე-7 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 7. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის სახელმწიფო მართვა

1. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის სახელმწიფო მართვის მიზანია:
- ა) სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის სტაბილური და დაბალანსებული განვითარება, ბუნებრივი რესურსების გამოყენებისას გარემოს დაცვისა და ეკონომიკური ინტერესების თავსებადობა;
 - ბ) უარყოფითი ეფექტის მქონე ეროზიული და აკუმულაციური პროცესების დროული პროგნოზირება და მათი ოპერატიული ლიკვიდაცია ან ხელსაყრელი მიმართულებით წარმართვა.

2. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის გამოყენებასა და იქ მიმდინარე ეროზიულ და აკუმულაციურ პროცესებზე მეთვალყურეობას ახორციელებს სამინისტრო, რომელიც უფლებამოსილია;

ა) შეიმუშაოს სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მონაცემთა ბაზა სამეურნეო საქმიანობაზე კონტროლის მიზნით;

ბ) შეიმუშაოს მოსალოდნელი სტიქიური მოვლენებისაგან თავდაცვის პრევენციული და ამ პროცესებით გამოწვეული შედეგების სალიკვიდაციო ღონისძიებები.“

9. მე-8 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 8. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მონაცემთა ბაზის შექმნა და მონიტორინგი.

1. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის ბუნებრივი ელემენტებისა და ტექნოგენური ობიექტების შესახებ მონაცემთა ბაზის შექმნა წარმოებს ტერიტორიის კომპლექსური შეფასების, სამოქალაქო, სამეურნეო და სხვა ნაგებობების მშენებლობის მიზანშეწონილობის დასადგენად და გარემოს დაცვის ოპტიმალურ ღონისძიებათა გასატარებლად.

2. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის მონიტორინგი ხორციელდება მოსალოდნელი უარყოფითი ეფექტის მქონე ეროზიული და აკუმულაციური პროცესების სალიკვიდაციო გეგმების შესამუშავებლად და ნაპირდაცვითი ღონისძიებების გასატარებლად.“

10. მე-9 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 9. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში სამეურნეო საქმიანობის მარეგულირებელი წესები

1. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში მშენებლობის ნებართვის გამცემი ორგანო ვალდებულია დაინტერესებული ადმინისტრაციული ორგანოს სახით ჩართოს სამინისტრო ნებართვის გაცემის პროცესში და გადაუგზავნოს სათანადო დოკუმენტაცია სავალდებულო დასკვნისათვის.

2. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში მშენებარე შენობა-ნაგებობის პროექტში აუცილებლად უნდა იქნეს გათვალისწინებული ნაპირის მოსალოდნელი დაზიანების საკომპენსაციო ხარჯები;

3. პლაჟის გამოყენება სამეურნეო და რეკრეაციული მიზნით არ იზღუდება. დაუშვებელია პლაჟის გამიჯვნა (შედობვა) კაპიტალური და გაუვალი ნაგებობებით;

4. მკაცრი ზედამხედველობის ზოლში ნებადართულია ტერიტორიით სარგებლობა დროებითი ნაგებობების განსათავსებლად.

5. აკრძალულია ზღვის, წყალსატევებისა და მდინარის მკაცრი ზედამხედველობის ზოლში ინერტული მასალის მოპოვება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც იგი ხორციელდება ნაპირფორმირების პროცესების მართვისა და მდინარეთა რეგულირების მიზნით.“

11. მე-10 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 10. მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრი

1. მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრი არის ამ კანონისა და „საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი ზოგიერთი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის რეორგანიზაციის, ლიკვიდაციისა და ზოგიერთი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის შექმნის შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 2005 წლის 17 დეკემბრის 1061 ბრძანებულების შესაბამისად დაფუძნებული საჯარო სამართლის იურიდიული პირი, რომელიც თავის საქმიანობაში ხელმძღვანელობს საქართველოს კანონმდებლობით, ამ კანონით და დებულებით.

2. მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრის საქმიანობა ამ კანონით რეგულირებული ურთიერთობების სფეროში:

ა) აღგენს სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონის გენერალურ სქემებს, ნაპირდაცვითი ჰიდროტექნიკური ნაგებობების პროექტებს.

ბ) ახორციელებს ნაპირდაცვითი და ნაპირადღგენითი სამშენებლო საქმიანობის ორგანიზებას;

გ) ახორციელებს სანაპიროების საინჟინრო დაცვის ზონებში მონიტორინგს.“

3. მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრის მცურავი საშუალებანი საქართველოს პორტებში დგომისას და მუშაობისას მომსახურების საფასურს იხდიან როგორც სასამსახურო და სამეცნიერო-კვლევითი მცურავი საშუალებანი.“

12. მე-11 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 11. მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრის საქმიანობის დაფინანსების წყაროები

მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრის დაფინანსება ხორციელდება:

ა) სახელმწიფო ბიუჯეტიდან გამოყოფილი სახსრებით;

ბ) პროგრამული დაფინანსების სახსრებით;

გ) საქართველოს კანონმდებლობით ნებადართული სხვა შემოსავლებით.

13. მე-12 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 12. სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში საქმიანობის განხორციელებისას მიყენებული ზიანის ანაზღაურება

ფიზიკური და იურიდიული პირი, რომლის საქმიანობა სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში იწვევს უარყოფითი ეფექტის მქონე ეროზიულ და აკუმულაციურ პროცესებს, ვალდებულია აანაზღაუროს მიყენებული ზიანი საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული წესით.“

14. მე-13 მუხლი ამოღებულ იქნეს;

15. მე-14 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 14. კანონის ამოქმედებასთან დაკავშირებული ღონისძიებები

1. ძალადაკარგულად გამოცხადდეს „საქართველოს ზღვებისა და მდინარეების სანაპიროთა მორფოდინამიკის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტ „სანდის“ („საქნაპირდაცვის“) შესახებ“. საქართველოს პრეზიდენტის 2000 წლის 24 აგვისტოს №386 ბრძანებულება.

2. ძალადაკარგულად გამოცხადდეს საქართველოს ურბანიზაციისა და მშენებლობის მინისტრის 2001 წლის 9 იანვრის № 1 ბრძანება „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის ნაპირფორმირების პროცესების კვლევისა და მართვის სამეცნიერო-საწარმოო ცენტრის სსც „საქნაპირდაცვის“ შესახებ;

3. რეორგანიზებულ იქნას „საჯარო სამართლის იურიდიული პირი ნაპირფორმირების პროცესების კვლევისა და მართვის სამეცნიერო-საწარმოო ცენტრი „საქნაპირდაცვა“ და შევიდეს საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრის“ სტრუქტურაში და მის ბალანსზე არსებული ქონება გადაეცეს საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს „მონიტორინგისა და პროგნოზირების ცენტრს“.

4. ამ კანონის ამოქმედებისთანავე საქართველოს მთავრობამ უზრუნველყოს „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის ნაპირფორმირების პროცესების კვლევისა და მართვის სამეცნიერო-საწარმოო ცენტრის „საქნაპირდაცვის“ რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული ღონისძიებების განხორციელება.

5. ამ კანონის ამოქმედებიდან 6 თვის ვადაში მონიტორინგის და პროგნოზირების ცენტრმა შეიმუშაოს საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრის ბრძანების პროექტი „სანაპიროს საინჟინრო დაცვის ზონაში ფიზიკური და იურიდიული პირების საქმიანობით მიყენებული ზიანის ანაზღაურების წესის შესახებ“ და წარუდგინოს მინისტრს დასამტკიცებლად.“

მუხლი 2. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი

მიხეილ სააკაშვილი